

NORGES HØYESTERETT

Den 23. desember 2014 ble det av Høyesteretts ankeutvalg bestående av justitiarius Schei og dommerne Endresen og Normann i

HR-2014-02519-U, (sak nr. 2014/2259), sivil sak, anke over kjennelse:

A (advokat Faruk Resulovic)

mot

B (advokat Kjersti Sandvig)

avsagt slik

K J E N N E L S E :

- (1) Saken gjelder avslag på saksøkers begjæring om å oppnevne psykiatrisk sakkyndig i en erstatningssak mot B.
- (2) A ble i juni 2013 behandlet for hjerteproblemer ved Akershus universitetssykehus og Rikshospitalet. Etter det han mente var sviktende behandling med psykiske lidelser/posttraumatisk stresslidelse som resultat, fremmet han krav om pasientskadeerstatning. Kravet ble avslått i Norsk pasientskadeerstatnings vedtak av 8. november 2013. Pasientskadenemnda opprettholdt vedtaket i vedtak av 5. juni 2014.
- (3) A brakte kravet inn for Oslo tingrett ved stevning av 29. juli 2014. I stevningen fremmet A begjæring om oppnevning av en sakkyndig psykiater. B motsatte seg dette.
- (4) Oslo tingrett avsa 21. oktober 2014 kjennelse med slik slutning:
  - "1. Begjæringen om oppnevning av sakkyndig i sak 14-123958TVI-OTIR/04 tas ikke til følge.
  2. Ankefrisen fastsettes til 1 – en – uke, jf. tvisteloven § 29-5 annet ledd bokstav c)."
- (5) A anket til Borgarting lagmannsrett som 24. november 2014 avsa kjennelse med slik slutning:
  - "1. Anken forkastes.

2. **A betaler innen 2 – to – uker fra kjennelsens forkynnelse 1 930 – ettusennihundreogtredve – kroner til B i saksomkostninger for lagmannsretten."**

- (6) A har i rett tid påanket lagmannsrettens kjennelse, og har i hovedsak gjort gjeldende:
- (7) Det er et klart behov for å oppnevne en psykiatrisk sakkyndig i saken. Hvorvidt ankende part er påført en varig skade i form av posttraumatisk stresslidelse eller andre psykiske lidelser som følge av behandlingen på sykehusene, er en ren medisinsk vurdering. Domstolene kan ikke foreta en slik vurdering på betryggende og forsvarlig vis uten sakkyndig bistand. Behovet for bistand er ikke ivaretatt slik saken står nå, og vil heller ikke fullt ut kunne ivaretas ved sakkyndige vitner. Det vises også til at saken har stor betydning for ankende part, og til styrkeforholdet mellom partene.
- (8) A har lagt ned slik påstand:
- "1. **Begjæring om å oppnevne sakkyndig tas til følge.**
2. **Ankende part tilkjennes saksomkostninger for lagmannsrett og Høyesterett."**
- (9) B har inngitt tilsvaer der det i hovedsak gjøres gjeldende:
- (10) Ankeutvalgets kompetanse er begrenset jf. tvisteloven § 30-6. Det er ikke anført noe som utvalget kan prøve.
- (11) B har lagt ned slik påstand:
- "1. **Anken forkastes.**
2. **B tilkjennes sakens omkostninger for Høyesterett med kr. 1.930 (2 timer a kr. 965)."**
- (12) *Høyesteretts ankeutvalg* bemerker at det har begrenset kompetanse i saken, jf. tvisteloven § 30-6.
- (13) Et sentralt element i tingrettens begrunnelse for ikke å oppnevne psykiatrisk sakkyndig synes å ha vært det tingretten uttaler om at "(e)ttersom saksøker går til behandling hos DPS, vil retten anta at saksøker også kan tilby behandler ved DPS som vitne i saken, og at behandler ved DPS vil kunne uttale seg om saksøkers psykiske plager, herunder årsaksbildet og forventet utvikling." Tingretten legger altså til grunn at faktiske forhold og medisinske vurderinger som må kunne forventes å være helt sentrale i saken, langt på vei skal dekkes gjennom vitneførsel fra saksøkers behandler. Det er ingen drøftelse av om ikke vurderinger fra en rettsoppnevnt sakkyndig, med den distanse hun eller han vil ha til saksøker og saken, kan utgjøre et vesentlig tyngre bevis. Riktignok legger tingretten til at den også legger vekt på "muligheten saksøker har til å føre sakkyndige vitner for retten". Høyesteretts ankeutvalg finner her grunn til å understreke at det ikke kan være slik at hvis det først foreligger et behov for medisinsk sakkyndighet, kan retten la være å oppnevne sakkyndig(e) med den begrunnelse at denne sakkyndigheten får partene skaffe selv. Formålet med ordningen med rettsoppnevnte sakkyndige, er nettopp at retten – etter begjæring fra partene eller av eget tiltak – skal sørge for et betryggende avgjørelsesgrunnlag der sakkyndigheten er helt ubundet av partene.
- (14) Det er en saksbehandlingsfeil ved lagmannsrettens kjennelse at disse forholdene ikke er drøftet ved lagmannsrettens prøving av tingrettens skjønn etter tvisteloven § 29-3 annet ledd. Den manglende begrunnelse etterlater tvil om det fra lagmannsrettens side er foretatt en reell forsvarlighetsvurdering av tingrettens skjønnsmessige avveining av om sakkyndig skulle

oppnevnes.

- (15) Høyesteretts ankeutvalg er etter dette kommet til at lagmannsrettens kjennelse bør oppheves.
- (16) Den ankede part bør tilkjennes saksomkostninger for ankeutvalget, jf. tvisteloven § 20-2. Saksomkostnadene for utvalget settes til 15 000 kroner inklusive merverdiavgift. I tillegg kommer rettsgebyret på 5 160 kroner. Saksomkostningsavgjørelsen for lagmannsretten må utstå til den nye avgjørelsen der, jf. tvisteloven § 20-8 tredje ledd.
- (17) Kjennelsen er enstemmig.

SLUTNING :

1. Lagmannsrettens kjennelse oppheves.
2. I saksomkostnader for Høyesteretts ankeutvalg betaler B til A 20 160 – tjuetusenett hundreogseksti – kroner innen 2 – to – uker fra forkynnelsen av denne kjennelsen.
3. Avgjørelsen av saksomkostnadskravet for lagmannsretten utstår til lagmannsrettens nye avgjørelse.

Clement Endresen
(sign.)

Tore Schei
(sign.)

Kristin Normann
(sign.)

Riktig utskrift: